Tizedik üzenet

Az Isten-emberek divinális joga:
részesedni Isten istenségében

Igeolvasmány: Jn 3,15; Róm 8,14. 16. 23. 29-30; 2Kor 3,18; Ef 1,4-5; 1Jn 3,2

I. Fel kell ismernünk, hogy Isten-emberekként divinális [isteni] jogunk van arra, hogy részesedjünk Isten istenségében, vagyis részesedjünk Istenben – Jn 3,15; 2Pt 1,4:

A. Az első lépés annak során, hogy Isten-emberré válunk: megszületünk a pneumatikus Krisztustól a szellemünkben az Ő isteni életével és természetével – Jn 3,6; 2Pt 1,4.

B. Isten-emberekként – olyanokként, akik Istentől születtek, hogy Isten gyermekei legyenek – jogunk van arra, hogy részesedjünk abban, ami Isten, sőt, hogy Istenné váljunk életben, természetben és kifejeződésben, de az Istenségben nem – Jn 1,12-13; Róm 8,16; 1Jn 3,1.

II. Isten-emberekként részesedhetünk Isten istenségének különféle szempontjaiban:

A. Részesedhetünk Isten életében – Ef 4,18; Jn 1,4; 10,10; 11,25:

1. Az élet Istennek a tartalma és Istennek a kiáramlása; Isten tartalma Isten lénye, Isten kiáramlása pedig az, hogy életként átadja Magát nekünk – Jel 22,1.
2. Isten élete isteni, miután Isten természetével rendelkezik, és örökkévaló, miután nem teremtett, kezdet és vég nélkül való, önmagában létező, örökké létező és sohasem változó – Jn 3,15; 1Jn 2,25; 5,13. 20.
3. Isten örökkévaló élete elpusztíthatatlan, megbontathatatlan és romolhatatlan, valamint ez a feltámadási élet, amely keresztülment a halál és az alvilág tesztjén, legyőzte a halált, és el fogja nyelni a halált – Héb 7,16; Csel 2,24; Jel 1,18.
4. Az élet a belénk kitöltődő és bennünk élő, feldolgozott és kiteljesedett Háromegy Isten – Róm 8,6. 10-11.

B. Részesedhetünk Isten természetében – Ef 1,4; 2Pt 1,4:

1. Isten természete az, ami Isten, vagyis Isten lényének alkotórészeit jelenti.
2. Isten szent; szentség az Ő természete, és Ő kiválasztott minket Krisztusban, hogy szentté tegyen minket éppen úgy, ahogy Ő szent – Ef 1,4; 1Pt 1,15-16:
   a. Szentnek lenni azt jelenti, hogy részesedünk Isten szent természetében – Ef 1,4.
   b. Miután kiválasztott minket, hogy szentek legyünk, Isten azáltal tesz szentté minket, hogy átadja Önmagát, a Szentet, a lényünkbe, hogy így az egész lényünk átitatódjon és át legyen járva az Ő szent természetével – 1Pt 1,15-16.
3. Az, hogy részesei vagyunk Isten isteni természetének, azt jelenti, hogy részesei vagyunk Isten lénye elemeinek, összetevőinek – 2Pt 1,4.
4. Nap min nap részt kéne vennünk Isten természetéből, és élveznünk kéne az Ő lénye alkotórészeit – 2Pt 1,4.

C. Mivel újjászületés által Isten-emberekké váltunk, jogunk van arra, hogy részesedjünk Isten értelmében – 1Jn 2,27; Fil 2,5; 1Kor 2,16:

1. Istenben vagyunk, és rendelkezünk Isten elemeivel; továbbra is megvan az értelmünk, de Isten értelme is bennünk van – Fil 2,5.
2. Amikor a kenet mozog a bensőnkben, belénk keni Istent, és felfedi Isten értelmét a számunkra – 1Jn 2,27.
3. Ha hagyjuk, hogy Krisztus értelme legyen az értelmünk, akkor a miénk lehet Krisztus értelme – Fil 2,5:
   a. Nemcsak Krisztus élete a miénk, hanem Krisztus értelme is – 1Kor 2,16.
   b. Krisztusnak át kell itatnia az értelmünket a szellemünkből, az értelmünket eggyé téve az Ő értelmével – 16. vers; Ef 4,23.

D. Az Isten-embereknek joga van arra, hogy részesedjenek Isten lényében – 2Kor 3,18:

1. Ezt az alapján állíthatjuk, amit Pál írt a 2Korinthus 3,18-ban arról, hogy átformálódunk Istennek magával a lényével.

2. Krisztus kikutathatatlan gazdagságának a belénk való kitöltetése azt jelenti, hogy nemcsak Isten életében, természetében és értelmében részesedünk, hanem az Ő lényében is – Ef 3,8.

E. Isten-emberekként jogunk van arra, hogy részesedjünk Isten képmásában – 2Kor 3,18:
   1. Krisztus Istennek a képe, kifejezve azt, ami Ő – Kol 1,15; 2Kor 4,4.
   2. A 2Korinthus 3,18 [angol ford. alapján] szerint mi „ugyanazon képre átformálódunk".
   3. Ugyanazon képre átformálódni azt jelenti, hogy a feltámadt Krisztushoz mint Isten elsőszülött Fiához hasonulunk, ugyanolyanná tétetünk, mint amilyen Ő – Róm 8,29.

F. Végül be fogunk kerülni Isten dicsőségébe, hogy részesedjünk az Ő dicsőségében – Héb 2,10.
   1. Isten a dicsőség Istene; a dicsőség nem más, mint Istennek a kifejeződése, a ragyogásban kifejeződő Isten – Csel 7,2; 1Kor 2,7; 2Kor 3,18; 4,6.
   2. Isten örökkévaló célja: az Ő sok fiát dicsőségbe vinni – Héb 2,10.
   3. A mindent tartalmazó Krisztus bennünk lakozik a dicsőség reménységeként – Kol 1,27.
   4. Amint az Úr dicsőségét szemléljük és visszatükrözzük, átformálódunk az Úr képére dicsőségről dicsőségre – 2Kor 3,18 [angol ford. alapján].

G. Az Isten-emberek divinális jogának egy másik vonatkozása az Isten fiúságában való részesedés – Ef 1,5; Róm 8,23:
   1. A világ teremtése előtt – az örökkévaló múltban – Isten eleve elrendelt minket fiúságra – Ef 1,5.
   2. Mielőtt elkezdődött az idő, Istennek az volt a szándéka, és elhatározta, hogy részesedjünk a fiúságában – 5. vers.
   3. Krisztus megváltó munkája bevisz minket Isten fiúságába, és mi megkaptuk a fiúság szellemét – az újjászületett szellemünket, amely elegyedett Isten Fiának a Szellemével – Gal 4,6; Róm 8,15.

H. Az Isten-embereknek az Isten istenségében való részesedéshez szóló joga magában foglalja az Isten megnyilvánulásában való részesedés jogát – 19. vers:
   1. Amikor Krisztus, a mi életünk, megjelenik, akkor mi is meg fogunk jelenni Vele együtt dicsőségben – Kol 3,4.
   2. Amikor Isten megnyilvánul, mi, Istennek a fiai, részesedni fogunk abban a megnyilvánulásban – Róm 8,19.
   3. Isten meg fog nyilvánulni a fiaival (Héb 2,10), akik ugyanolyanok lesznek, mint Ő, az életükben, természetükben, értelmükben, lényükben, képmásukban és dicsőségükben (Róm 8,19).

I. Az Isten-embereknek az Isten istenségében való részesedéshez szóló divinális joga magában foglalja Isten hasonlatosságának a hordozásához való jogot – 1Jn 3,2:
   1. 1János 3,2 azt mondja, „Tudjuk, hogy ha [Ő] nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhozzá; mert meg fogjuk Őt látni, amint van."
   2. Amikor Krisztus megnyilvánul, a Háromegy Isten meg fog nyilvánulni; amikor meglátjuk Őt, meg fogjuk látni a Háromegy Istent; és amikor hasonlóak leszünk Őhozzá, hasonlóak leszünk a Háromegy Istenhez – 2. vers.
      a. Ez világosan feltárja, hogy hordozni fogjuk az Ő hasonlatosságát.
      b. Nemcsak részesedni fogunk Isten életében és természetében, hanem a hasonlatosságát is hordozni fogjuk – Ef 4,18; 2Pt 1,4; 1Jn 3,2.

J. Végül az Isten-embereknek divinális joguk van arra, hogy isten-emberi nem, Isten faja, legyenek – Jn 1,12-13; Róm 8,14. 16:
   1. Isten emberré vált, hogy belépjen az emberi fajba, az ember pedig Istenné válik életben és természetben, de nem az Istenségben, hogy belépjen Isten isteni fajának a tartományába – Jn 1,1. 12-14; 2Pt 1,4.

2. Ahhoz, hogy belépjünk az isteni tartományba – az isteni faj tartományába – Istentől kell születnünk, hogy miénk legyen az isteni élet és az isteni természet – Jn 1,12-13; 3,3. 5-6. 15; 2Pt 1,4:
   a. Újjászülettünk, hogy Isten faja legyünk, és isten-emberi nemmé váljunk – Jn 1,12-13.
   b. A második születésünk, az újjászületésünk, azt idézte elő, hogy belépjünk Isten királyságába, és így Isten fajává váljunk – 3,3. 5-6.
   c. Isten összes gyermeke az isteni faj isteni tartományában van – 1,12-13; 3,3. 5.
   d. János evangéliumában sok szempontját látjuk annak, hogy a hívők az isteni faj tartományában élnek – 1,16; 15,4a. 9. 11; 4,23-24; 14,2. 20. 23; 17,22-24.
3. Bárhol is vagyunk, emlékeznünk kell arra, hogy Isten-emberek vagyunk az Isten istenségében való részesedéshez szóló divinális joggal – Kol 3,4; Ef 1,4-5; 2Kor 3,18; 2Pt 1,4.

© 2023 Living Stream Ministry